

§ 1. W regulaminie odznaki „Przodujący Kolejarz”, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 lipca 1964 r. w sprawie wydania regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz” (Monitor Polski z 1964 r. Nr 51, poz. 247 i z 1967 r. Nr 37, poz. 180), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Odznaka jest dwustopniowa: złota i srebrna.”;

2) w § 3:

a) w ust. 1 pkt 1 po wyrazach: „co najmniej 5 lat” dodaje się przecinek oraz wyrazy: „gdy chodzi o odznakę srebrną, a 10 lat, gdy chodzi o odznakę złotą,”

b) w ust. 2 po wyrazie „odznaka” dodaje się wyraz „srebrna”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nadanie odznaki złotej nie może nastąpić przed nadaniem odznaki srebrnej; nie dotyczy to jednak osób wymienionych w § 5a.”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Odznakę złotą nadaje wyłącznie Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Przewodniczącym Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych.

2. Właściwość w zakresie nadawania odznaki srebrnej określa załącznik nr 2 do regulaminu.

3. Wnioski o nadanie odznaki zgłaszają:

1) kierownicy resortowych jednostek (komórek) organizacyjnych, w których zatrudnieni są:

a) pracownicy kolejowi proponowani do wyróżnienia,

b) pracownicy nie będący pracownikami kolejowymi, proponowani do wyróżnienia za zasługi związane z działalnością kolejnictwa (§ 5a pkt 2);

2) dyrektor Departamentu Spraw Osobowych:

a) w uzgodnieniu z dyrektorem Departamentu Współpracy Gospodarczej z Zagranicą — w odniesieniu do pracowników komunikacji kolejowej państw obcych, proponowanych do wyróżnienia za zasługi położone w dziedzinie umacniania współpracy międzynarodowej w zakresie transportu kolejowego (§ 5a pkt 1),

b) w uzgodnieniu z dyrektorami innych departamentów (komórek równorzędnych) — w odniesieniu do osób spoza resortu proponowanych do wyróżnienia za zasługi związane z działalnością kolejnictwa (§ 5a pkt 2).”;

4) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Odznakę nosi się na prawej stronie piersi.”;

5) w § 13:

a) dodaje się nowe ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przez dyscyplinarne zwolnienie (ust. 1) należy rozumieć zarówno zwolnienie orzeczone prawomocnie przez komisję dyscyplinarną, jak i inne formy zwolnienia ze służby w wyniku ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych.

4. Przez czyn uzasadniający pozbawienie pracownika odznaki (ust. 2 pkt 2) należy rozumieć:

1) przestępstwo z chęci zysku lub innych niskich pobudek, stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu,

2) wykroczenie służbowe, w wyniku którego nastąpiło prawomocne ukaranie pracownika karą dyscyplinarną przewidzianą w art. 15 pkt 5—7 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216).”;

b) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację 5 oraz skreśla się w nim wyrazy: „a ponadto omawia się na naradzie roboczej (zawodowej).”;

6) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. W razie zagubienia, zniszczenia lub kradzieży odznaki albo dokumentu odznaki może nastąpić wydanie nowej odznaki i duplikatu dokumentu. Za duplikat odznaki należy pobrać opłatę w wysokości jej ceny zakupu, duplikat dokumentu zaś wydaje się bezpłatnie. Duplikat odznaki należy jednak wydać nieodpłatnie, jeżeli zniszczenie lub zagubienie odznaki nastąpiło w wyniku wypadku zaistniałego w czasie pracy lub w związku z wykonywaniem pracy.”;

7) w załączniku nr 1 do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz” ostatnie zdanie opisu otrzymuje brzmienie: „Cała odznaka, w zależności od jej stopnia, jest srebrzona lub złociona, a grzbiety promieni są polerowane.”;

8) w tytule załącznika nr 2 do regulaminu odznaki „Przodujący Kolejarz” po wyrazie „ODZNAKI” dodaje się wyraz „SREBRNEJ”.

§ 2. Odznaki „Przodujący Kolejarz”, nadane na podstawie przepisów dotychczasowych, stają się odznakami srebrnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: P. Lewiński

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 kwietnia 1969 r.

w sprawie organizacji ośrodków hodowli koni oraz zniesienia ośrodków hodowli innych zwierząt gospodarskich.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 1960 r. Nr 54, poz. 310 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ośrodki hodowli koni, zwane w dalszym ciągu zarządzenia ośrodkami, obejmują tereny określone w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Celem utworzenia ośrodków jest doskonalenie pogłowia koni w rasie, przewidzianej dla rejonu, na którego terenie znajduje się ośrodek, oraz produkowanie wartościowego materiału zarodowego koni.

2. Materiał zarodowy koni wyhodowany na terenie ośrodka służy do doskonalenia hodowli koni w samym ośrodku, jak również na innych terenach objętych rejonem tej rasy lub typu.

3. Dla szybszego rozwoju hodowli koni w ośrodkach należy rozstawiać w punktach rozplodowych przede wszystkim ogiery państwowe.

§ 3. 1. Zleca się Polskiemu Związkowi Hodowców Koni wykonywanie pracy hodowlanej na terenie ośrodka w następującym zakresie:

- 1) opracowywanie planu selekcji i doboru materiału zarodowego koni na terenie ośrodka i jego realizowanie,
- 2) współudział w organizowaniu sieci państwowych punktów rozplodowych koni,
- 3) określanie wielkości produkcji materiału hodowlanego koni, organizacja jego zbytu oraz ustalanie lokalizacji materiału hodowlanego koni pochodzącego z zakupu,
- 4) organizowanie wystaw i pokazów koni oraz prób użytkowości ogierów,
- 5) określanie potrzeb prac badawczych w zakresie hodowli koni dla ośrodka,
- 6) współpraca z zainteresowanymi jednostkami gospodarki społecznej nad realizacją założeń ustalonych przez Ministra Rolnictwa w zakresie hodowli koni w państwowych stadninach koni i innych państwowych gospodarstwach rolnych hodujących materiał zarodowy koni dla ośrodka,
- 7) współpraca z przedsiębiorstwem obrotu zwierzętami hodowanymi przy ustalaniu i realizacji planu obrotu końmi na terenie ośrodka.

2. Pracą hodowlaną na terenie ośrodka kieruje kierownik wojewódzkiego związku hodowców koni lub wyznaczony przez Polski Związek Hodowców Koni za zgodą Ministra Rolnictwa pracownik tego związku.

3. Wszelkie druki i pomoce techniczne dostarcza wojewódzkiemu związkowi hodowców koni właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Służba zootechniczna prezydiów rad narodowych udziela niezbędnej pomocy organizacyjnej wojewódzkiemu związkowi hodowców koni w zakresie wykonywania prac hodowlanych, zapewnienia bazy paszowej oraz organizacji przeglądów, pokazów i prób użytkowości ogierów w ośrodkach.

5. Dyrekcje państwowych stad ogierów zapewnią dostateczną ilość najbardziej wartościowych ogierów dla państwowych punktów rozplodowych koni na terenie ośrodka.

§ 4. 1. Zadania określone w § 3 ust. 1 powinny być ujęte planami hodowlanymi rocznymi i wieloletnimi. Plany te opracowują kierownicy ośrodków.

2. Wieloletni plan hodowlany ośrodka, po zaakceptowaniu go przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zatwierdza Minister Rolnictwa. Plan ten powinien uwzględniać założenia rozwojowe hodowli koni i potrzeby kraju w tym zakresie, ustalone przez Ministra Rolnictwa.

3. Roczny plan hodowlany, sporządzony na podstawie planu wieloletniego, po zaakceptowaniu go przez właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zatwierdza Minister Rolnictwa.

4. Sprawozdanie z wykonania rocznego planu hodowlanego składa wojewódzki związek hodowców koni Ministrowi Rolnictwa za pośrednictwem właściwego do spraw rolnych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. Znosi się ośrodki hodowli bydła, trzody chlewnej i owiec.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 27 sierpnia 1955 r. w sprawie organizacji ośrodków hodowli zwierząt gospodarskich (Monitor Polski Nr 93, poz. 1197).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie czterech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. J. Okuniewski

Załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 16 kwietnia 1969 r. (poz. 146).

OŚRODKI HODOWLI KONI

Lp.	Rasa lub typ	Nazwa ośrodka	Województwo	Zasięg ośrodka — powiaty
1	wielkopolski	Wielkopolski	poznańskie	gostyński, rawicki, krotoszyński, jarociński, ostrowski, pleszewski
2	małopolski	Lubelski	lubelskie	hrubieszowski, kraśnicki, krasnostawski, janowski, zamojski
3	"	Sądecki	krakowskie	nowosądecki, limanowski
4	"	Pińczowsko-Miechowski	kieleckie, krakowskie	jędrzejowski, kazimierski, pińczowski, proszowicki, miechowski
5	śląski	Opolski	opolskie	kozielski, strzelecki
6	"	Wrocławski	wrocławskie	jeleniogórski, lwówecki
7	pogrubiony	Sokólski	białostockie	augustowski, dąbrowski, moniecki, sokólski
8	"	Sztumski	gdańskie	elbląski, kwidzyński, malborski, sztumski
9	"	Koszaliński	koszalińskie	białogardzki, kołobrzeczki, koszaliński, sławieński
10	"	Łowicko-Sochaczewski	łódzkie, warszawskie	łowicki, gostyniński, sochaczewski
11	"	Lidzbarski	olsztyńskie	braniewski, lidzbarski
12	mały pogrubiony	Fiordzki	szczecińskie	gryficki, łobeski
13	"	Murinsulana	wrocławskie	bystrzycki, kłodzki, noworudzki
14	konik	Grójecki	warszawskie	grójecki